

Kod nas u župi Vinici (Mijakovo Polje, Zaljut, Rošnjače, Podzavelim, Vinica i Pasič u svemu 50 km puteva i cesta za čišćenje) čisti se cesta do svakoga, pa taman u selu bila jedna osoba, ali potrebno je malo strpljivosti i razumijevanja vremenskih nepogoda i u širem okružju, što je ovoga puta zaista vrlo neobično i teško.

Danas 12. veljače na ranoj misi u Vinici bila samo jedna osoba, a na pučkoj tri vjernika. Povećao se broj u odnosu na 5. nedjelju kroz godinu 5. veljače o. g. kad smo slavili Dan života. Molio sam se na sve nakane: života, bolesti i smrti! Nakon mise svratili su se svi u Župni dvor. Razgovor ugodni o svemu pomalo, pa i o zakazanom sastanku glavara u svezi s mrtvačnicom. Novi snijeg padao je u subotu i nedjelju prije podne, 11. i 12. veljače, nošen jakom burom, te je popunjao očišćene dionice naših uskih seoskih puteva, koje bi pod hitno trebalo proširiti, i ugonio ga u tavane kuća i pojata. Zimska pušanija i ovoga je puta nalikovala na onu iz prehodnih dana, ali je ipak u svemu pala manja količina snijega, no sasvim dovoljna da oteža prometovanje i čišćenje. U ovakvim uvjetima najbolje je vježbati svoju tjelesnu i duhovnu izdržljivost čišćenjem snijega i nekim drugim kućnim oblicima rada, zatim molitvom i čitanjem korisnoga štiva, te gledanjem ili slušanjem dobrih radijskih i televizijskih emisija. Svaki drugi oblik nervoze ili zabrinutosti valja isključiti, jer ionako ni na što se ne može utjecati, osim što možemo i moramo sami sebi pomoći. Neki su izražavali, prema vijestima, svoja nezadovoljstva čišćenjem koje je posve koordinirano i usporeno iz razloga nepogode, a ne neke lagode, jer čišćenjem ulica i svih prometnica ide se čovjeku u susret, u pomoć, čega su svjesni naši čistači, ali treba biti strpljiv i razborit imajući u vidu i veće nevolje od osobnih.
Kod nas u župi Vinici (Mijakovo Polje, Zaljut, Rošnjače, Podzavelim, Vinica i Pasič u svemu 50 km puteva i cesta za čišćenje) čisti se cesta do svakoga, pa taman u selu bila jedna osoba, ali potrebno je malo strpljivosti i razumijevanja vremenskih nepogoda i u širem okružju, što je ovoga puta zaista vrlo neobično i teško. Tako su čistači Mate i Bože Barba kopa iz Mijakova Polja prešli i preko 70 km goneći snijeg ispred sebe i, stvrdnuvši se, kopajući ga kao što se zemlja kopa i bacajući ga na stranu. Tako su stvoreni mjestimice usjeci visoki i do 4 m. Na usponu prema župnom centru u Vinici doimlje se nakon čišćenja da još veći usjek kroz koji može proći samo jedno auto u jednom smjeru. Kada se tuda prolazi, čovjek ima posve drugačiji osjećaj svijeta, smeta i snijega, te svako nezadovoljstvo prestaje, zapravo topi se kao snijeg u vreloj vodi što je učestala pojava ovoga puta dolaska do neophodne vode gdje su nakapnice smrznute.

Da se ljudi znaju snaći i u ovakvim stanjima, valja ispričati ono što su činile dvije osobe, dvije Ive, Iva Ćalušić iz Mekoga Doca i Iva Ivanda iz Kljunovače, čije su kuće udaljene jedna od druge oko 1,5 km. Naime, pripovijedaju Iko Mamić Barba i brat mu Dinko, koji su ih pohodili u ovoj snježnoj zbilji, nimalo nježnoj idili, da su psi ovih Iva veliki prijatelji kao i njih dvije. Budući da ih je pušanija zatvorila u kuće, psi su bili slobodni i išli su jedni drugima. No, dosjetile su se ove dvije Ive, te su poruku slale jedna drugoj po psima, vežući ih o konopčić oko psećeg vrata. Vjerni psi su tako odlazili, a vraćali su se nazad tek kad su dobili malo zaslužene hrane, na koju su inače bili naviknuti, a sad jedna a domalo druga Iva čitale su poruke i tako svakodnevno suobraćale u nestašici mobitela, telefona i struje, koje zapravo u Mekome Docu, zaseoku Mijakova Polja, uopće nema.

Budući da je malo ralica za ovakvu snježnu nanešenu smetnu grdosiju, ili kako je govorio pok. vinički župnik “biloga vraga“, Barba kop je, na zamolbu načelnika Ivana Vukadina, odlazio u priopomoć radi hitnih slučajeva u Roško Polje, zatim u zaselak Dobrića Čobanoviće, zatim u Reniće do Staračkoga doma sv. Nikola da bi se mogla donijeti hrana starim, bolesnim i nemoćnim osobama, a i radi smrtnoga slučaja jednoga starca u tome Domu, te u Prisoje radi poravka struje. Naši čistači rade danonoćno, u tri smjene, dva sina Barbina Mate i Bože, te brat Dinko. Prati ih đip kojim se nosi gorivo i hrana za čistače. Napravili su u ovoj nezapamćenoj snježnoj vijavici veliki posao za mnoge naše ljude, posebno za nemoćne i bolesne. Više posla moglo je biti urađeno samo s joj jednim ili dva druga slična stroja za čišćenje. U Tomislavgradu i okolici stanje se nije ni do danas normaliziralo i trebat će još dana da se mogne prometovati i naviknuto živjeti kao kad nema ovakvoga snijega.

Vinica, 12. veljače 2012.

don Ilija Drmić

{gallery}nsnig{/gallery}